

SUBSCRIPCIÓ
Barcelona. Una pesseta al mes
Espanya. 4.50 pessetes al trimestre
Extranger. 9.00 id. id.
Pagant per any, una pesseta de rebuix

EL:PORRE:CATALA

DIRECTOR
PERE OGORMINAS
REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ
RAMBLA DE LES FLORS, 14, PRAL.
IMPRESSA
BARRER FORTUNY, NÚM. 2, TERS
TELÈFONS
Redacció, 723 - Imprempta, 2,298

ANY IX NUM. 2533

BARCELONA, DISSABTE 10 DE FEBRER DE 1912

UN NÚMERO, 5 CENTIMS

EL SIGLO

GRANS MAGATZEMS

Dilluns, 12 de febrer, y dies següents

Gran Exposició Y VENDA DE GENRES BLANCS

Extraordinaries ocasions

Roba blanca confeccionada pera senyora y nena
Cosets -- Bruses -- Bates -- Matinés -- Brodats
Puntes -- Estors -- Jocs brise-bise -- Llensols
Jocs de taula -- Tovallols -- Mocadors -- Tires
Madapolans -- Devantals -- Colls -- Punys
Camises -- Corbates, etc.

Preus excepcionals

PELLETERIA FRANCESA FI DE TEMPORADA Grans rebuixes en tots els articles Porta de l'Angel, 5, entressol

Bàsculas-Caixes Pibernat per a Cabals Avinyó, 8-10

LA LLEI INÍQUA

L'apudada interpellació del nostre amic Lluís de Zulueta torna a donar actualitat a un plec antic de la llei de Jurisdiccions. No es que aquesta llei, tan justament qualificada pel nostre amic, el diputat federal nacionalista, no tingui sempre una dolorosa, una trágica actualitat. Per ella molts homes sofren injustificat captivitat y molts cors s'agiten y molts ulls ploren. Y tant com no's repartin aquests torcs, tant com no's aixuguen les llàgrimes que fa plorar y no's tanquen les ferides que ocasiona, mai passarà d'actualitat parlar-ne de la llei iníqua.

Es curiós lo que passa amb aquesta llei. Curios y exasperador. Fa any, gairebé, del començament de la seva vigència, tothom la rebutja. Cada vegada que algun diputat s'aixeca a parlar d'algun de les seves etzeglades, el queix del Govern, sigui'l que vulgui, convé en la necessitat de la seva derogació. D'ensà que regeix, mai ningú s'hi atrevia a defensar-la. En Maura la qualificava d'aparell oropèdic, de conveniència, per tant, transitoria. En Moret, pare obligat de la creació, comensà desautoritzar-la en les instruccions per la seva aplicació, que eren en realitat un mea culpa. En Canalejas, contestant al jove diputat federal nacionalista, ha dit una vegada més el seu criteri de que havia d'anar-se a la modificació de la llei. Y malgrat això, malgrat el criteri unànim de tots els que semblen regir l'entitat de la política espanyola, malgrat els clams de l'opinió, malgrat haver fet necessàries dues amnisties les enormitats a les quals ha donat lloc l'aplicació de la llei y estar a punt d'haver-se de donar una altra, malgrat la indignada sorpresa produïda fora d'Espanya per casos com els de Sagristà, condemnat a 8 anys de presó per un dibuix, malgrat afrontar-nos davant de tot el món civilizat, la vigència de la llei se manté y ningú se atrevia a derogar-la ni a reformar-la. Es un cas més d'aquella por que regeix els alts y baixos de la política espanyola, a la qual ahui en Vázquez Mella en el seu recent discurs, si bé no referint-se, naturalment, a aquesta seva manifestació extraordinària, fa més aguda de totes.

Tindrà en Canalejas prou força d'esperit per sobreposar-se a aquesta por? Tindrà

prout força moral y material per haver-se amb aquest poder ocult, subterrani, que manté la vigència de la llei iníqua contra el desig y la voluntat de tothom? Arribarà a concretar en els articles d'una llei els treballs d'aquesta ponència que, segons digué, està estudiant la manera de reformar o derogar la llei de Jurisdiccions, vergonya de la nostra època? La coneguda feblesa de caràcter dels Canalejas no es pas garantia de que vulgui y conseqüentment dur a terme aquesta obra.

Y hem de mirar tots plegats que això sigui. La llei iníqua ja ha durat massa, ja ens ha deshonrat massa davant de l'extranger. Tots aquests que aixecaven el crit al cel quan part d'allà de les fronteres se movia l'opinió contra les crueltats de la repressió maurista, es en contra d'aquesta vergonyosa llei que haurien de girar les seves roques. Perquè, què han de pensar de nosaltres en terres estrangeres quan tolerem una llei que consagra l'enorme iniquitat de condemnar un innocent, sabent que es innocent y coneixent els jutges qui es l'autor del delictes que en l'innocent se castiga? Tothom recordarà prou aquell precepte de la llei de Jurisdiccions que fa córrer l'escala de responsabilitats quan a l'autor d'un article denunciat y condemnat no se'l pot perseguir per qualsevol causa y tothom recordarà que a Barcelona ja n'hem vist un cas, el cas del Doctor, condemnat per un article de «La Campana de Gracia», que firmava el llavors diputat don Emili Junoy.

Contra això sí que haurien de girar tots aquests que diuen voler defensar el bon nom d'Espanya davant d'Europa. Mes no hi ha perill que ho fassin, segurament perquè aquesta manifestació iniquitat fou introduïda en la llei per imposició de don Antoni Maura. Però, amb ells o sense ells, es necessari lluitar amb coratge en tots els instants per que desaparegui semblant vergonya dels nostres codis.

Mai no sigui sinó per que fora d'Espanya no's pugui creure que això es un poble d'inquisidors y de selvatges.

Dr. Serrallach
Vies urinàries
22 a 2 y 6 a 7. Pelai, 40
Consulta econòmica, de 7 a 9. Jovellanos, n.º 9.

Copiem del nostre confrare de Badalona, GENT NOVA, adherit a l'«Unió Catalanista», l'article següent:

«La definitiva evolució de «La Lliga»

De sempre la «Lliga Regionalista», primera entitat catalanista que va anar decididament y preferentment a l'acció política, s'ha distingit per son respecte y amor a l'acció política. Dels seus curts períodes que's afiliats seus han cal·litat d'estrident, sempre ha semblat la «Lliga» monàrquica; fins en aquells temps gloriosos d'actuació política catalanista que la minoria regionalista en l'Ajuntament de Barcelona prenia acords que demostraven que la col·lectivitat era poc afecte a la monarquia regnant, per part de alguns, y no pas els menys significats, teòrics d'una independència que no podien tenir després d'haver intervingut en els acords col·lectius, se feien actes de monarquia amb motiu de les reals jornades a Barcelona.

Al discurs d'aquells acords d'aproximació a la monarquia per part d'elements que pertanyien a una agrupació que's declarava indiferent a la forma de govern, la majoria de la «Lliga» va declarar favorable als més amics de la dinastia regnant, produintse allavors en el catalanisme propiament polític, la escissió que ha sigut després el Nacionalisme Republicà, prelude de l'actual Esquerra catalana.

No podem precisar si ha sigut per la convenció amb els antics partits monàrquics catalans en els nostres municipis y diputacions provincials, que's homes de la «Lliga» s'han anat sentint monàrquics; però sí que podem afirmar, que a excepció del període de Solidaritat, la major part de temps els representants de la «Lliga» y els antics catalanistes vivien en bona harmonia fins arribar a formar un sol cos actualment, com ho prova la constitució dels grups municipals y diputacions de Catalunya, on governen majories compostes de diis elements y els jauristes o hi estan actuant de minoria.

La «Lliga», doncs, de mica en mica, s'ha anat fent monàrquica, demostrant que si els monàrquics no han volgut anar cap a ella, an ella no li ha fet res anar cap a la monarquia de don Alfons, sense que a l'anar fent aquesta possessió vingues la idea de la «Lliga» de Catalunya, ni cap reconeixement a la personalitat de la nostra Patria, ni als drets y llibertats. Al contrari, desde que'l catalanisme intervé a la política, Catalunya ha rebut en lloc de satisfaccions, lleis d'excepció dictades contra ella, com n'es prova la de Jurisdiccions, y cada dia el centralisme se fa més fort dictant lleis y reglaments que fan impossible de la vida local, com també ataca les institucions, drets y costums dels pobles, com darrerament ho ha fet en Barro amb la disposició de centralitzar les oposicions a Notaries a Madrid.

Y en aquests moments de protesta catalana, per la real ordre de Barro y quan s'està esperant la resolució del projecte de Mancomunitat, que no sabem la sort que li caldrà, es quan la «Lliga» ha fet el pas definitiu de reconeixement a la monarquia de don Alfons, com així ho ha declarat el seu home més representatiu, en Cambó, a Saragossa y ara darrerament a Girona, junt amb manifestacions de simpatia als seus conservadors.

S'ha fet, doncs, el pas definitiu de la «Lliga» cap al «regim» emprat ara no porta darrera sua totes aquelles forces catalanes que la seguien, malgrat el seu conservadurisme y els seus oportunismes que semblaven eren renunciaments del programa catalanista, com a tots els agrupaments polítics autonomistes. Ara cap a la monarquia ademés dels que diuen regionalistes sempre han sigut monàrquics, els capdavanters que de fa molts anys porta això laboraven, hi porten sols aquelles forces que per amor a l'orde o per por a les modificacions polítiques y socials, de fet ja se'n sentien de monàrquiques.

Es necessari ferho constar ben concretament, car els de la «Lliga» sempre s'han valgut de la confusió per fer semblar a la «Lliga» una entitat essencialment catalanista. No més hi va ella a engrosir els partits monàrquics espanyols. Els demés grups catalanistes, no sols no hi van, sinó que n' són verament contraris.

Perquè no oblidem nostre deure de catalans, ni volem renunciar per cap conveniència a la nostra integral autonomia ni a la nostra entitat essencialment catalanista. No més hi va ella a engrosir els partits monàrquics espanyols. Els demés grups catalanistes, no sols no hi van, sinó que n' són verament contraris.

Perquè no oblidem nostre deure de catalans, ni volem renunciar per cap conveniència a la nostra integral autonomia ni a la nostra entitat essencialment catalanista. No més hi va ella a engrosir els partits monàrquics espanyols. Els demés grups catalanistes, no sols no hi van, sinó que n' són verament contraris.

Perquè no oblidem nostre deure de catalans, ni volem renunciar per cap conveniència a la nostra integral autonomia ni a la nostra entitat essencialment catalanista. No més hi va ella a engrosir els partits monàrquics espanyols. Els demés grups catalanistes, no sols no hi van, sinó que n' són verament contraris.

POLÍTICA ANGLESA

EL MITING DE BELFAST

El telégraf ens ha donat ja la nova de quel' gran miting de Belfast en favor del «Home Rule» d'Irlanda se celebrà, tal com se projectava, el dia 8. Hi parlaren el ministre de Marina, Mr. Churchill, y el «decan» dels nacionalistes irlandesos, Mr. Redmond. La furia y vil campanya dels fanàtics «oranges» de la regió d'Ulster no ha produït més efecte que'l d'algunes manifestacions hostils feies a l'arribar a Belfast el ministre anglès y la seva esposa.

Més val que les temences de greus desordres no s'hagin confirmat. Póser han contribuït a evitarlos les precaucions que, per assegurar l'orde, havien pres les autoritats. En els darrers dies la guarnició militar de Belfast havia sigut reforçada amb cinc companyies d'infanteria, dugues companyies de enginyers y dos esquadrans de dragons. Les tropes anaven municionades amb 50 carutxos per cada home. Ademés, l'infanteria estava provista de canons Mánix.

ECÓS

DEU ESSER efecte de l'amabilitat del cel que sembla que aquest hivern fa a la terra una reverència de parella que balla'l rigodon, o tal vegada, una tortuosa casualitat de la seva vida aventura, trocamins y sense nord. El cas es que's hoem corren per les nostres places y pels nostres carrers, plens de cabelleros y de velluts, amb les altes botes que han posat en la quietut de la nit dels pobles, un soroll de gent desvergonyida, y amb els capells polsosos y fanfarrosos, sobre's quals han caigut tots els sols y totes les llunes.

Semblen, en les galanies ciutadanes, com els darrers homes d'una rassa venuda, com uns supervivents d'un poble que hagués donat al món soldats, trovadors, lladres de camins y caminants bojos, enamorats de la lluna; y encara que qualsevol municipal farà amb ells els mateixos ofis que aquella veu legendaria que crida eternament al Jueu Errant, «camina, camina», per un romàntic de l'any 30, constituirien el tipu d'home superhome. Pera ells no són les lleis, ni els esclavages consuetudinaris. Són forts y són humans, perquè estimen, canten y caminen, cercant lo inconegut y lo agradable, y quan els altres homes se fixen en ells, els troben, dominant als animals, als ossos teixuts, als micos agilitats y lascius, feina que escam meravellosament al rei de la creació. Lleons i ànims i lleons farien bellar davant de les criatures. Qués pot demanar més d'un home? En Rousseau preconisava'l retorn a la Naturalesa. Els aristòcrates de Lluís XVI, creient un aquell pobre filòsof, se dedicaren a estimar els esclaus, els boscos, y els remans, fent pastorals. Els boemins, com aquells aristòcrates, segueixen en en Rousseau. Y heusquí com arriben a semblar Maria Antonieta, per exemple, y aquest boemi que davant nostre acaba de fer ballar l'os.

Totes aquestes disquisicions, no tenen importància, perquè ni a nosaltres se'n es dona gran cosa dels boemins, ni aquests se'n preocupen gaire de nosaltres. Lo que sí ne és una mica, es que les criatures, les dones y algun home, senten la mateixa complacència davant del mieu, del boemi tocant el pandero o de l'os sentat sobre les potes, que quan nosaltres erem nois o quan ho eren els nostres avis. L'art, la moral, la política, tot canvia, a despit de lo que digui l'Anatole France, que regoneix en els casos de la guarda republicana, el mateix cas dels centurions romans, empró lo que no trasnuda es el motiu de l'alegria humana. Lo grotesc, l'obediència a una veu còmica, l'esclavatut voluntaria, l'acció impropria del qui la realisa, la crueltat amb lo inferior, un soroll inharmoniu, un os que balla, un mieu que fa música, fan que la gent rigui, que un literat puleixi humorismes, o que un dibuixant delini caricatures. En lo futur, quan tot sigui quíntessenciat y mecànic, quan la civilització ens acapari, si un boemi fa ballar l'os, riuran engara les criatures, les dones y algun home. Y el boemi y la seva bestiola, seran aleshores la Naturalesa.

EL TIMO DEL SERVEI OBLIGATORI

A Barcelona

La comissió gestora per l'aplicació de la llei de Bases del servei militar obligatori, va rebre ans d'ahir, dimecres, la visita incondicional adhesió de les comissions de Sabadell y Terrassa.

Dita comissió prega a totes les societats dels diferents districtes de Barcelona que's constituïssin en comissió per recabar del Govern que's subjecti a lo acordat per les Corts en 29 de juny, per tal que procurin recollir firmes y remetreles al domicili de la comissió, Condal, 35.

Lo mateix prega a les comissions de fora de Barcelona, recomanant-les obrir subscripció per poder atendre als molts gastos que aquesta comissió té, girant immediatament a nom de Antoni Paléja, Arcs, 6, Barcelona.

Així que ha vist malament els cartells fixats per la comissió recomanant no pagar fins a l'últim moment, s'ha entretingut en anar arrencant els que bonament ha pogut.

La comissió gestora del compliment de la llei de Bases per'l servei obligatori ha sospès la reunió que havia anunciat per avui, la qual se celebrà demà, a dos quarts de deu del matí, en el C. A. de D. del 11 y de l'1, a l'efecte de canviar impressions amb els interessats y donar-losli compte de les gestions que la mateixa ha portat a cap.

Aquesta comissió prega als interessats que s'abstinguin d'efectuar cap pagament a les Delegacions d'Hisenda abans de que la Comissió ho aconselli.

A Madrid

La comissió ha rebut un telegrama de don Juan Camar comunicant haver portat a la taula del Congrés les peticions formulades pels pares y minyons d'aquesta ciutat.

També ha rebut la notícia de que'l senyor Parellada, portador del missatge al rei, té ja hora demanada per ferli entrega del mateix. També ha sollicitat dit senyor una entrevista amb el ministre de la Guerra y altra amb el president del Consell.

Ahir conferencià'l senyor Parellada amb el president del Consell, després de les manifestacions del mateix, que reconeix la necessitat de la llei, que reconeix la necessitat de la llei, que reconeix la necessitat de la llei.

A Manlleu

A Manlleu s'han plantat per totes les cantonades uns impresos protestant de la nova llei de servei militar obligatori, per lo des-cabellada, pregant no's pagui.

S'estan recullint moltes firmes, venint per això molts pares de família dels pobles veïns. S'han enviat a Madrid els següents telegrams:

«Presidentes Congreso y Senado. — Madrid. — Representación muchachos padres familia pueblos vecinos, pedimos justicia sobre articulo ley servicio militar obligatorio, por incumplimiento Bases. — Coll, Jaumeandreu.»

«Primo Rivera, obispo Jaca, Bosch, Alend-desolador. — Madrid. — Suplicamos nombre muchachos padres familia, intercedan se derogue ley servicio militar obligatorio, por incumplimiento Bases. — Coll, Jaumeandreu.»

Hi ha a Manlleu molta maror per lo des-cabellat d'aquesta llei.

FILLS DE F. MAS SARDÀ
RAMBLA DE CENTRE 23 - BARCELONA
Negociem els cupons Amortisables 5 per 100, venciment 15 de febrer pròxim.

EN PRÓ DE L'INDUSTRIA COTONERA

La conferencia del doctor Antoni B. Pont, a la «Casa de América», de que ja hem parlat en altra edició, tindrà lloc dimars, dia 13, a dos quarts de deu de la nit.

El tema que desenvoluparà'l doctor Pont és l'importació de cotó argentí a Espanya, qüestió de capitalissim interès per l'Argentina y nostra nació, que'l conferenciant domina admirablement per portar foto sobre la qüestió llargs estudis y experiments. Presentarà l'orador mostres de cotó cultiu l'any passat en la regió d'aquell país apte per aquell cultiu, junt amb els favorables diàgrams que diuen mostres han mesurat als tècnics y grans fabricants de nostra ciutat. Ademés exposarà la possibilitat de que aquesta producció cotonera argentina, poc important en l'actualitat no obstant els molts anys que es congega en el país, se convertís en quantiosa y pugui, ben sobrenament, abastar el mercat consumidor d'Espanya. Ademés farà remarcar el doctor Pont, la conseqüència que'n resultaria de la realització del seu plan, que fora la curació de la crisi de la nostra industria textil cotonera, independentment de l'efecte de l'especulació nord-americana.

Per assistir en aquesta conferencia s'han repartit nombroses invitacions, però la «Casa de América» ens demana fem constar que totes aquelles persones que no hagin rebut dit document y sentin interès per l'importantissim assumpte que s'exposarà, poden assistir a l'acte.

LA QÜESTIÓ DELS EMPLEATS DE CORREUS

Una comissió d'empleats de Correus ens demana la publicació de les següents ratlles:

«PERA UNS SENYORS INCONSCIENTS. — Ha arribat fins a nosaltres una nova dificultat. S'han donat ordres severíssimes per saber qui són els carters que formen la Comissió que recadau fonsos per pagar les penyes imposades contra justícia, com la del companyi Sirona.

També hi ha hagut uns quants desparats que en son arrelat servilisme s'han permès dir que ja's arregliaren ells als de la Comissió si fossin quells, lo mateix que's individus que han portat diners per la subscripció. Però no podia esser d'altra manera, perquè servilisme d'aquesta gènere és de lluny.

Però, amén al cas: per qués vol saber qui forma aquesta Comissió? Es que han algun mal aquests d'ignos companys en recardar fonsos per pagar les penyes que s'imposen indegudament? Nosaltres creiem que no's la cap mal, sinó molt de be en companyerisme y solidaritat, ajudant a les víctimes de la «bona» administració dels que manen.

Però estiguin tranquils, que per una y tant no ho sabem, que els d'alguna Comissió que tant els amena, malgrat el servei d'espionatge que tan be han montat, com si se tractés de sospendre un comitè revolucionari.

En quant an aquests inconscients que's permeten dir y contradir la Comissió, s'apiguin que ja's tindran presents quan vingui la hora. — La Comissió.»

Notes polítiques

Noves Junta

La Junta de govern de l'Associació autonòmica «Catalunya», del districte quint, quedà constituïda de la manera que segueix: president, Santiago Andreu; vicepresident primer, Gaspar Rosés; vicepresident segon, Isidre Bastard; tresorer, Pere Cucurull; comptador, Josep Vilas; secretari, Lluís Bracons; vicesecretari, Josep Bruart, y vocals, senyors Rafael Miralles, Joan Bastard, Pelai Torroella, Joaquim Regis, Pere Terrades, Jaume Puig, Josep M.ª Blesa, Cessar Brull, Joan Linàs y Salvador Marimon.

Ademés, quedaren constituïdes les comissions de Política, Esbarjo y Beneficència, signiente elegits presidents respectivament els senyors Regis, Bruart y Terrades.

Reunió

Avui a la nit se reunirà el Centre Republicà de la plassa del Teatre.

Elis presos polítics

Elis presos per delictes de premsa han dirigit una carta al president de la Diputació, agraint l'acord d'alguna Corporació de demanar per ells l'indult al Govern.

El Congrés de la Llibertat!

En la darrera sessió del Comitè organitzador d'aquest Congrés, s'acordaren els darrers detalls y festes en obsequi dels congressistes. Avui al vespre tindrà lloc la sessió inaugural d'aquest Congrés al palau de Belles Arts, que estarà adornat com en les grans solennitats. L'entrada en aquesta sessió serà pública.

Demà dimenge se celebrà la primera equivocació en que ha incorregut el Govern y que buscarà la forma d'arribar a un acord amb els que defensen els justos drets expressats en el Missatge que la Comissió ha enviat a les Cambres.

El dimars al matí els congressistes seran obsequiats amb un excursió pel moll, visitant les obres del Port, y al descombar se celebrà un banquet íntim en honor dels ponents.

A les tres de la tarde seguirà el Congrés y a la nit s'elevarà la sessió de clausura, que començarà a dos quarts de deu del vespre.

En representació de la Joventut Federal Nacionalista Republicana assistiran al Congrés els senyors Martorell, Companys y Nin.

La Junta Municipal del partit progressista ha nomenat delegats pel Congrés de la Llibertat als senyors don Jacinto Vioms, don Angel Costal Turrida y don E. Saavedra Magdaleno.

El C. N. R. del districte VII ens demana hem públics les ratlles que segueixen: «El C. N. R. del districte VII y la Secció d'Estudis y Propaganda del mateix, se venen

CRONICA DE FORA

Informació d'Espanya

PER TELEFON
Y TELEGRAF

Madrid, 9, de 10 matí a 9 nit

La premsa de Madrid

La «Gaceta»

Publica: Decrets de Foment, Guerra y Governació comunicats ahir.

Real orde circular del ministre de Guerra disposant que els minyons que designin aullir als beneficis que concedeix el capítol 20 de la llei de reclutament i reemplaçament de l'Exèrcit de 19 de juny del corrent any, se comprometen en les caixes de reclutament, abans de l'acte del sorteig, a efectuar el pagament del primer plus de la quota fins al dia 31 de març pròxim.

Ampliant la limitació de la duna de la Llei de la Concepció per importació de diversos efectes.

Memoria del Tribunal de Comptes referent al compte general de l'Estat, corresponent a l'any 1910.

Concedint un plus de 60 dies per la presentació de projectes per la construcció del ferrocarril d'Alhama a Lachar.

«El País»

Contesta la contestació que abans d'ahir donà el ministre de la Guerra al senyor Zulueta sobre les declaracions del capítol general de Valencia, diu que la declaració referent a la justícia militar és irreprovable.

L'ideal de l'exèrcit, afegeix, és el del poble espanyol, i respecte al general Echagüe, si son certes les paraules al donar la seva opinió com a capítol general de Valencia, que fou en el concepte que se li demanava, han quedat cortament desautoritzades pel ministre de la Guerra.

Diversos periòdics comenten la desautorització que ahir va fer en ple saló de sessions, el senyor Rodríguez, de la conducta del Partit de Madrid, qui permet la cobrança il·legal de l'impost de pesos y mesures als felicitats.

«El Imparcial»

Consigna en l'article de fons la seva satisfacció per la bondat de l'acuratsa «España» y recomana que els organismes de la Marina se cuidin de que obeeixin a les instal·lacions de l'artilleria y dels serveis auxiliars del barco.

Respecte al personal de l'Armada, tenint gairebé competència gran, diu: En compte que els acuratsos moderns requereixen personal que manipularà les acuratses, tant se ensenyi, com se practica, com adquireix l'apitit que demà tal vegada, sense justificació suficient, li anem a exigir?

Sollicita zel y activitat per quel personal de l'Armada que's fassi càrreg dels acuratsos, tingui l'instrucció y la practica necessàries per manejar amb èxit les noves màquines de guerra.

«El Liberal»

En el seu editorial comenta la declaració que fou ahir el ministre d'Hisenda en el Congrés al dir que era il·legal l'arbitri de pesos y mesures establert per l'Ajuntament, considerant que constituïa un abús y que dit establiment obeïa a abandonament o dejeció per part del Govern de l'obligació fiscalitzadora disposada per la llei de supressió de l'impost de consums.

Adverteix que amb això el senyor Rodríguez se declarà amb franquesa, manifestant que compartia la responsabilitat per l'implantació de tal arbitri.

Afegeix que l'abolició dels consums per consolidar y arriscar necessitat netejar-se com més aviat millor de l'atque modular que implica l'impost sobre canvis, que's encobria dels enemics de la salut pública.

«La Mañana»

Dedica aquest periòdic al rei un entusiasta elogi per la seva decisió de sortir cap a Sevilla, per portarhi consol y prestar un tipus als pobres damnificats per l'inondació.

ELS TEMPORALS

De Sevilla

Sevilla.—La corrent s'ha endut la vacada de l'Algarbe.

Han quedat arrasats els prats.

Al carrer del Castillo s'han enfonsat una casa habidada per 16 famílies, salvantse miraculosament.

Al palau arquebisbal s'ha celebrat una reunió magna, acordant obrir subscripcions per socórrer als damnificats.

L'Arxidia ha contractat diàriament mil pens per repartir-los als necessitats.

A Prado de San Fernando la corrent s'ha emportat un barriquet, que ha mort negat.

Segueix creixent el riu y augmenta la alarma.

Don Alfons a Sevilla

Així que'l rei tingué notícia de l'alarma que hi ha a Sevilla, a causa de les inondacions, manifestà al que'l Govern pon desig de traslladar-se tot seguit a dita localitat.

Com eren les vuit del vespre no hi havia manera d'arreglar les coses per que'l rei alencés l'express de Sevilla.

Lavors el monarca manifestà al senyor Canalejas que sortiria amb l'express cap a dita capital andalusa.

El senyor García Prieto va estar al palau a última hora de la nit per ultimar, en nom del que'l Govern, els detalls del viatge del rei.

Acompanyarà al rei el senyor Canalejas, el qual se proposa estar de tornada a Madrid el diàrnia, per assistir a les decisions de la Cambra.

El rei anirà desde Sevilla als punts on creu que es necessària sa presència.

Telegrams oficials

Sevilla.—Han arribat el ministre de Foment y el director d'Obres públiques als quals se'ls ha dispensat una afecciosa rebuda, sortint totesguit per la línia de Huelva per arribar fins a Cama, amb l'objecte de poder apreciar l'inondació del camp de Triana.

Aranjuez.—El riu Tajo baixà de nivell mit

y aquesta matíndia ha tornat a incidir la pujada.

Està desbordat entre Castillejo y Algodon, interceptant el pas dels trens cap a Toledo.

La línia general de Madrid y Andalusia està bé, circulant els trens normalment.

Cádiz.—A Villamartin el pont sobre'l riu Guadalete en aquell terme's troba en imminent perill per l'extraordinària avinguda, havent-se tallat el trànzit y adoptat mesures que evitin el perill.

Ponlevedra.—Segons telegrama de l'ajuntament de Marina de Noya, el temporal regional ha destruït totalment en la matíndia d'ahir els molins y els ports. Les embarcacions han quedat sense abric.

Guadalajara.—El riu Henares porta quatre metres sobre son nivell.

Els arxaldes de Jadraque y Sigüenza no comuniquen que segueix creixent.

He visitat les poblacions ribereñes, ordenant desallotjar les cases de persones y bestiar.

Cádiz.—El comandant general de l'Apoteader ha enviat a Sevilla 40 mariners amb motiu de l'inondació.

Ignora si hauran arribat perquè hi ha incomunicació completa a Correu y Telégraf desde Jerez amb motiu del temporal que no disminueix.

D'Avila

Avila.—Continúa'l temporal.

El vent huracant ha enfonsat una casa als afores de la població.

D'una altra s'han després algunes perles.

Els pobles de la ribera del riu Alberche han sofert grans pèrdues amb el desbordament, principalment a Cebrero, on els aigües han arrossegat un pont y inondaren la fàbrica de llum eléctrica, inutilitzant el material.

De Huelva

Huelva.—El riu Odiel a l'inducir la mar se desbordà, inondant els carrers propers al port.

En alguns llocs l'aigua alcançava un nivell de 80 centímetres; ventósos precisats els veïns dels pisos baixos a desallotjar les seves vivendes y traslladar-se als pisos alts.

Regnà gran alarma davant del temor de que la marejada se repetís aquesta matíndia.

Les fàbriques y magatzems han sofert grans pèrdues.

Als pobles de la província, el temporal ha causat grans destroços.

La gent vella no recorda que mai fagi hagut temporal semblant.

La pluja cau copiosament, sense cessar un moment.

De Cádiz

Cádiz.—No han arribat encara l'express ni el mixte de Madrid.

La estació sols se comunica per telégraf amb Jerez.

S'ha esperat en una extensió de 80 metres la muralla del Sud, desde Caputxins als Martires.

El danyos son de molta consideració.

Se tem que un cop de mar esbotxi la muralla. L'arquitecte municipal treballa per evitarlo.

Han sortit el «San Francisco» cap a Fernando Pío y el «Sardis» cap a Baños Aires amb mil passatgers.

Ha sortit l'express de Madrid fins a Jerez. Allí esperarà l'encreuament de l'express y el mixte de Madrid.

Nombrosos obrers s'estacionen a la porta de l'Ajuntament demanant socors.

L'arxalde ha repartit paperetes y mig kilo de pat a cada un.

La situació es veritablement calamitosa a causa de la paralització obligada dels treballadors.

També'l problema de les subsistències es gravíssim per l'incomunicació amb els pobles de la província.

No hi ha una carretera que estigui en condicions per tal trànzit.

De Talavera

Talavera.—Segueix l'impostant temporal.

El Tajo ha augmentat en sa creixença, entrant l'aigua als carrers y inondant l'Alameda del Recreo y les cases del voltant.

El districte de Castellatrol

El ministre de la Governació, si li quedi temps, després de la seva assistència a la Cambra, anirà al palau aquest vespre, per sotmetre a la firma regia un decret convingut a elecció parcial pel districte de Castellatrol, vagant per renúncia del senyor Ferrer-Vidal.

Dimissió den Francos Rodriguez

El senyor Francos Rodriguez ha presentat la dimissió del càrreg d'arxalde de Madrid, a conseqüència de la disparitat de criteri y apreciació amb el ministre d'Hisenda respecte a la recrudescència d'alguns arbitris.

La firma régia

Jubilant al president de sala del Tribunal Suprem, don Alvar Landeim.

Nomenant per substituir-lo a don Eduard Ruiz García Hita.

Nomenant magistrat del Tribunal Suprem a don Joan de la Creu Cisneros.

Declarant excedent al magistrat del Suprem don Julià González Barnuevo.

Nomenant magistrat del Suprem a don Manuel del Valle.

Nomenant president de l'Audiencia de Madrid a don Francisco de P. Maza.

Nomenant president de sala de l'Audiencia de Madrid a don Francisco Vasco.

Nomenant president de l'Audiencia de Coruña a don Fabià Suñé.

Nomenant president de l'Audiencia de Victoria a don Vicens Castro.

Nomenant magistrat de l'Audiencia de Pamplona a don Enric Cufas.

Lo de Melilla

Combat.—Un mort y dos ferits.—Noves diverses

Melilla.—Fa dos dies, un moro d'un poblat de Beniadel denuncià a la policia que un altre indígena de Yamen tenia en son poder un fusell agafat durant l'acció del dia 22 de desembre.

El capità de la emia envià 14 policies per a que recollissin l'arma y detingessin al possessor.

Aquest no's trobà a casa seva, però la policia s'apoderà de l'arma y se dirigí a un camp pròxim, on el moro se dedicava a la sembra.

Els parents del perseguit acudiren a defensar-lo y romperen el foc contra la policia.

Contestà aquesta, y en son auxili arribaren oportunament més forces y la lluita's perllongà bona estona.

Un policia caigué mort y dos resultaren ferits.

Els de Yamen tingueren tres morts y diversos ferits.

La policia agafà un presoner y 250 moltons y al retirarse agafà a altres tres moros amb armes.

Per a castigar als agressors sortiren forces, però a l'arribar a Yamen molts dels rebels havien fugit.

En el poblat de Yamen s'han reunit les següents columnes:

Del general Navarro, amb els batallons de Tària y Segorbe, una bateria y un esquadró.

El general Carrasco, amb dos batallons de San Fernando, un esquadró y una bateria.

El general Ruano, amb dos batallons del Serrallo, una bateria y un esquadró.

El coronel Pacheco, amb un batalló de Guadalajara, una bateria y un esquadró.

Medilla, 9.—Un destacament que practicava un reeiximent en territori de Benibuyagui dispersà a l'enemic.

Al donar una càrrega de cavalleria resultà ferit de gravetat el tinent del regiment d'Alcalá senyor Felin.

D'Alcazarquivir

Comuniquen al ministeri de la Guerra per radiograma d'Alcazarquivir, que a conseqüència dels grans temporals d'aquests dies els rius d'aquella regió porten una gran creixença.

Desde la vint dies no circulen correus entre Larache y Alcazar.

Malgrat els grans temporals la salut de les tropes espanyoles es bona.

No ocorreix cap altre novetat.

CONGRES

Sessió del dia 9

Sobre la sessió a les quatre menys deu minuts, baix la presidència del comte de Romanos y trobant-se en el banc blau el ministre de la Governació.

La Cambra no està guai animada.

S'aprova l'acta de la sessió anterior.

Preg's y preguntes:

El senyor SEGOANE demana una relació dels barcos nacionals y estrangers que's dediquen a la pesca costera en el Nord de Espanya.

El senyor FERNÁNDEZ GIMÉNEZ s'interessa per la resolució d'una proposició per convertir en municipi un poblat de la província de Córdoba.

El ministre de la GOVERNACIÓ mostra la seva conformitat amb l'idea.

Alguns diputats formulen preg's d'interès local.

Don JAUME CARNER diu que en un debat incidental, suscità ahir per una pregunta del senyor Llorens, se posà de manifest que hi ha una gran perioritat en els serveis públics, singularment en obres públiques.

El país creu que la culpa principal del desordre de la nostra Hisenda la té la guerra de l'Àfrica, que no ha sigut declarada pel rei y el parlament com preveu la Constitució.

Hi ha una gran massa d'opinió, no constituida per obrers internacionals, que considera perjudicial la conducta que observa el Govern a l'Àfrica.

La minoria nacionalista té'l propòsit de explicar sobre això una interpellació. Per a preparar-la sollicita dels ministres de la Guerra, Marina y Foment, relacions de gastos reals, boques dels soldats, número de presoners y altres extremes amb la nostra actuació al Rif desde 1909 fins ara.

El senyor BARROSO obeeix transmetre els preg's als ministres aludits y la algunes consideracions per rebuïr l'informació de que està portada l'Hisenda nacional.

El comte de LOS ANDES denuncia que s'acaba de concedir una pensió per l'extranger a un individu que està processat per diversos delictes.

La Taula obeeix transmetre la denuncia al ministre d'Instrucció pública.

Orde del dia:

Segueix la discussió del projecte de reforma del Reglament.

El senyor IGLESIAS (Emilià) apoya una esmena.

El senyor MORET li contesta breument.

Per a la presa en consideració de l'esmena els republicans demanen votació nominal, però com que se'n aixequen menys de 7 quedà rebutjada l'esmena en votació ordinaria.

Si hagués estat nominal, s'hauria tingut de aixecar la sessió, perquè al Saló no hi ha més enllà de 40 diputats.

El senyor PEDREGAL apoya una altra esmena relativa a la representació de les minories en la comissió de suplicants.

El senyor MORET li contesta acceptant-la.

El senyor PEDREGAL rectifica.

El senyor LERROUX aprofa l'ocasió per a fer algunes manifestacions sobre la forma en que's descampella'l debat.

Diu que desitja la concòrdia y que amb ella s'arribi si es possible a una solució; però, si això no pot esser, cal que cada minoria quedi davant de l'opinió en el lloc que deu ocupar.

Manifesta que tal com està redactat el dictamen no hi ha possibilitat d'arreglament.

Ambedu dictamen la sort dels diputats queda entregada al capítol de les majories.

Afirma que hi ha diputats de la majoria que pensen com els radicals, respecte a que dret parlamentari. Els diputats radicals no aquest dictamen constitueix un atentat al poder per menys de lo que fan: presentar esmenes y discutir-les breument, donant temps amb això a que la comissió presenti una fórmula d'avinensa.

Això no es cap invocació a la lluita. Els radicals no volen obstrucció. Lo que volen es que passi temps per que'l Govern y els diputats de la majoria reflexionin serenament.

Per a que's vegi que este disposat a la concòrdia, retro dues esmenes meves que estan en desacord amb la del senyor Pedregal.

El senyor PEDREGAL: Jo ignorava que la meua pogués esser aprovada.

El senyor LERROUX: Tampoc no sabia jo, perquè en aquest cas no hauríem sollicitat votació nominal.

El senyor MORET: Ningú podia saberho, perquè l'acord de la comissió es rescent.

Exposà'l seu desig de proseguir el debat amb esperit de concòrdia.

Insisteix en que l'únic desig de la comissió es acabar amb l'actual estat de coses, per dignitat del Parlament.

Diu que si's vol discutir la situació dels diputats quan deixin d'esserho, tindrà de exposar alguns antecedents d'altres Cambres per a demostrar que seria una indignitat fer peser una amenssa sobre'l diputat durant tot el temps que durà'l seu manament.

El senyor LERROUX rectifica, insistint en dos punts de vista anteriors.

Insisteix en que en el dictamen està vinculat un interès polític, qual es el d'inutilitzar les campanyes y propagandes dels diputats que mantenen idees oposats al règim.

Califica d'obra d'injustícia'l dictamen a-probat sobre procediment per jutjar a senadors y diputats y el dictamen que's discuteix.

Conceptua com imprescindible per arribar a una concòrdia que's modifiqui el dictamen en el sentit de que per a concedir un suplicant sigui necessari un número de vots per lo menys igual al que's necessita per l'aprovació de certs projectes de llei y també que's reformi l'article últim del Reglament.

Insisteix en que abans d'averse discutit aquest dictamen tenia la Cambra d'ocurrir d'altres assumptes més importants.

El senyor MORET li contesta breument, dient que l'assumpte'l conceptua de capital interès.

El senyor LERROUX rectifica de nou.

Intervé senyor AZCARATE.

Entén que encara que s'aprovi el dictamen la qüestió no quedà resolta y que després d'aprovar, per més que la minoria que representa no vagi ara a l'obstrucció, aconseguirà que s'adoptin les resolucions més extremes.

Se pren en consideració l'esmena del senyor Pedregal.

El senyor IGLESIAS (Emilià) apoya una altra esmena.

La comissió declara que no l'accepta.

El senyor MORET li contesta breument, dient que l'assumpte'l conceptua de capital interès.

El senyor LERROUX rectifica de nou.

Intervé senyor AZCARATE.

Entén que encara que s'aprovi el dictamen la qüestió no quedà resolta y que després d'aprovar, per més que la minoria que representa no vagi ara a l'obstrucció, aconseguirà que s'adoptin les resolucions més extremes.

Se pren en consideració l'esmena del senyor Pedregal.

El senyor IGLESIAS (Emilià) apoya una altra esmena.

La comissió declara que no l'accepta.

El senyor MORET li contesta breument, dient que l'assumpte'l conceptua de capital interès.

El senyor LERROUX rectifica de nou.

Intervé senyor AZCARATE.

Entén que encara que s'aprovi el dictamen la qüestió no quedà resolta y que després d'aprovar, per més que la minoria que representa no vagi ara a l'obstrucció, aconseguirà que s'adoptin les resolucions més extremes.

Se pren en consideració l'esmena del senyor Pedregal.

El senyor IGLESIAS (Emilià) apoya una altra esmena.

La comissió declara que no l'accepta.

El senyor MORET li contesta breument, dient que l'assumpte'l conceptua de capital interès.

El senyor LERROUX rectifica de nou.

Intervé senyor AZCARATE.

Entén que encara que s'aprovi el dictamen la qüestió no quedà resolta y que després d'aprovar, per més que la minoria que representa no vagi ara a l'obstrucció, aconseguirà que s'adoptin les resolucions més extremes.

Se pren en consideració l'esmena del senyor Pedregal.

El senyor IGLESIAS (Emilià) apoya una altra esmena.

La comissió declara que no l'accepta.

El senyor MORET li contesta breument, dient que l'assumpte'l conceptua de capital interès.

El senyor LERROUX rectifica de nou.

Intervé senyor AZCARATE.

Entén que encara que s'aprovi el dictamen la qüestió no quedà resolta y que després d'aprovar, per més que la minoria que representa no vagi ara a l'obstrucció, aconseguirà que s'adoptin les resolucions més extremes.

Se pren en consideració l'esmena del senyor Pedregal.

El senyor IGLESIAS (Emilià) apoya una altra esmena.

La comissió declara que no l'accepta.

El senyor MORET li contesta breument, dient que l'assumpte'l conceptua de capital interès.

El senyor LERROUX rectifica de nou.

Intervé senyor AZCARATE.

Entén que encara que s'aprovi el dictamen la qüestió no quedà resolta y que després d'aprovar, per més que la minoria que representa no vagi ara a l'obstrucció, aconseguirà que s'adoptin les resolucions més extremes.

Se pren en consideració l'esmena del senyor Pedregal.

El senyor IGLESIAS (Emilià) apoya una altra esmena.

La comissió declara que no l'accepta.

El senyor MORET li contesta breument, dient que l'assumpte'l conceptua de capital interès.

